

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

De vi humilitatis. 106.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

S A C R A

Deum, sed illic in malis constitu-
tus conteritur, ut cum infidelib⁹,
quasi cum paleis foras proiicia-
tur. Atque in eandem sententiam

Epi. 82. Augustinus de hoc extremo ho-
ad Larg. minum genere verba faciens, eos
in hac esse conditione scribit, ut
vix vñquam sanari possint. Cum
amatores inquit, seculi huius in-
tucor, nescio quando possit esse
ad eorum animos sanandos op-
portuna sapientia. Quando enim
res velut prosperas habent, fastu
respuunt salubres monitus, &
quasi anilem reputant cantilenā.
Quando autē in aduersis agunt,
magis cogitant euadere vnde ad
pr̄fens anguntur, quām capere
vnde currentur, & vnde perueniāt,
vbi angi omnino non possint.

De vi humilitatis.

106.

O Deus, ô quantis vita est humana periclis
 Subdita! quis tali vitet ab hoste necem?
 Quoquo oculos vertam ipse meos, discrimina mille,
 Tensa animæ cerno retia mille mæ.
 Siue cibos capiam, seu dem mea membra sopori,
 Seu quid agam, laqueos subdolus hostis habet.
 O Deus, ô quisnam fugiet tot retia? Vano
 Mens ea quæ fastu libera semper erit.

SCHOLIA.

O Deus ô quantis } Memorię pro-
 ditum est olim Diuō Antonio *Marul.*
 huiusmodi quoddam visum cō- *lib. I. E-*
 tigisse, nempe ut repente aërem *wang.*
 totum retibus vndique plenum, *cap. 3.*
 inspiceret. Cūmque eo viso per-
 terrefactus in hæc verba exclamasset, Heu quis tot retia vitare
 queat! diuinitùs responsum est,
 Huinilitas. Eodémque pertinet
 quod Augustinus scribit: Vnde *Tract.*
 abundat iniqüitas? Per superbiā. *25. in*
Ioann.
 Cura superbiam: & nulla erit ini-
 quitas. Atq; elegantē similitudi-
 nem affert de iis morbis, in qui-

S A C R A

bus humor peccans non purga-
tur, vt in visceribus, quorum fer-
uor tantum sedatur ad tempus,
quia causa non tollitur. Quo e-
tiam facit quod ait Cassianus, su-
perbiæ malum tanquam gene-
rale quendam ac pestiferum
morbum, non vnum membroru
partem ve eius tantum debilitare
solere, sed solidum corpus letali
exitio corrumpere. Ac proinde
Epis. 56. meritò Augustinus in epistola
quadam his verbis utitur. Nulla
aliam tibi ad capessendam & ob-
tinendam veritatem viā munias,
quām quæ munita est ab illo, qui
gressuum nostrorum, tanquam
Deus, videt infirmitatem. Ea est
autem prima humilitas, secunda
humilitas, tertia humilitas. Qui-
busquidē verbis ad illud Demo-
thenis alludere videtur, qui, cū
ex ipso quæsitū esset, quid in ro-

*De inst.
cœnob.
lib. 12.
cap. 3.*

ta oratoria arte præstantissimum
esse censeret, Actio inquit. Rogatūsq; quid deinde, idem iterum,
ac tertio respōdit: hinc videlicet
illud indicans, nihil in vniuersa
docendi arte esse, quod cum eius-
modi parte comparandum esset.
Est autem apud Cassianum pul-
cherima antithesis superbię dia-
boli, & humilitatis Christi, quā
ab eo mutuatus fuisse videtur
Gregorius libr. moral. 34. cap.
vlt.

Bonorum huiusce vitæ solicitu-
dinem impedimento nobis
esse, quominus ad cœ-
lum tendamus.

107.

*Promissa est nobis tellus amplissima, dulci
Lacte fluens, ad quam nos tuba dia vocat.
At nos, quæ nostra est dementia maxima, cœli
Deliciis terræ pluris habemus opes.
Sic olim Rubeni male-sana mente nepotes,*